

== Velja po pošti: ==
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec 2.20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec . . . . . 2.—
 V upravi prejemam mesečno . . 1.80
== Sobotna izdaja: ==
 za celo leto . . . . . K 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

== Inzerati: ==
 Enostopna pettivrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
 za enkrat . . . . . po 30 v
 za dva- in večkrat . . . 25.,
 pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.
== Poslano: ==
 Enostopna pettivrsta po 60 vin.
 Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III. Rokopisi se ne vračajo; ne frankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. ==

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 28.511, bosn.-herc. št. 7583. — Upravniškega telefona št. 188.

Zračni napad na Reko. - Novo junaštvo poročnika Ranfielda. - Naši ujeli italijanski podmorski čoln. Hindenburg poveljnik vzhodnega bojišča. - Novi nemški uspeh pri Verdunu. - Carp o pripravah Rumunije na strani Rusije.

Madžari in splošna volivna pravica.

Ustanovitev Karolyjeve stranke je spravila na površje vprašanje splošne volivne pravice in navzlic vsem vojnim dogodkom prevladuje to vprašanje v celih madžarskih javnostih. Ti članki jasno slikajo madžarske misli o splošni volivni pravici in vzbujajo sum, da tudi grof Karoly ne misli tako resno, ko tako ostro naglašča to demokratično idejo.

Prvi se je oglašil »Budapesti Hirlap«, eden najstarejših in najvažnejših listov. Grofu Karolyju očita, da je v svoj program postavil idejo, ki se ne strinja s politiko neodvisnežev. To je ideja demokracije. »Budapesti Hirlap« pravi, da je demokratična politika v nasprotju s politiko ogrske neodvisnosti. Z veliko odkritosrčnostjo pravi list, da eno izključuje drugo, kajti neodvisnost madžarskega plemena in narodna madžarska država bi pri demokratičnem načelu splošne volivne pravice postali iluzorni.

List dokazuje z zgodovino. Ko je po bitki pri Mohaču (l. 1526.) bila vsled raznih tujih vplivov v nevarnosti ogrska neodvisnost, tega ni opazilo ljudstvo, ampak plemstvo. Ono je spoznalo nevarnost, ki je grozila Madžarom, plemstvo je dajalo žrtve in delo za državo, narod pa je stal ob strani. Narod in ljudstvo se nista prav nič trudila, tedaj tudi nista razumela pojmov neodvisnosti in odvisnosti države. Kar se je na Ogrskem storilo za državno samostojnost, je delo plemstva. In zato je le težko razumeti, zakaj je Ljudevit Košut napravil veliko napako, da je neodvisnost Ogrske skušal okrepiti s širokimi ljudskimi sloji in zakaj je za to idejo poiskal široke mase. Res je pridobil za se malo plemstvo in z njim kmete in tako vse Madžare, pa ker so bile na Ogrskem tudi druge narodnosti, zato se je s Košutovo idejo opore na široke mase posrečilo tudi drugim, da so Madžare izigrali proti drugim narodnostim.

Košut se je naslonil na ljudstvo in došlo je do ustaje z orožjem, ki se ni obnesla; plemstvo pa bi s parlamentarnim bojem gotovo priborilo Ogrski vse ono, kar je na plečih mase propadlo.

Zato je bila Košutova politika, ki se je iz interesov neodvisnosti dežele naslonila na ljudstvo, zgrešena. Danes je moč madžarstva v zgoranje ogrskih kmečkih posestnikov in ti so svoj čas dali večino neodvisni stranki, ki pa s svojo vlado ni storila ničesar in taka masa zopet ni prav nič koristila ogrski neodvisni politiki, kar zopet priča, da težišče političnega uspeha ni v masi in parlamentarni večini, ampak v delu vodilnih politikov.

S čim je oblast oslabila borbo za ogrsko neodvisnost? S tem, ker je reakcionarna vlada apelirala na maso. Fejervaryjeva vlada je v boj za madžarsko neodvisnost vrgla splošno volivno pravico in s tem je pridobila socialiste in široke ljudske sloje in tako zlomila borbo neodvisnežev. Neodvisna politika je tedaj ravno na pragu svoje zmage doživela svoj največji poraz ravno vsled vpliva širokih mas. To je nov dokaz, da madžarska neodvisnost ne leži v volitvah in parlamentarni večini, ampak v plemstvu in onem srednjem stanu, ki je nastal iz plemstva.

Ali se more pričakovati, da bodo široki sloji dali neodvisnim politikom večino? Morda, toda samo tedaj, ako se splošno volivno pravico da ljudstvu v Kečkemetu, Čegledu, Nagy Körösu, dočim bi se volivno pravico na Sedmograškem Balaszfalvi, Devi itd. zmanjšalo.

Če damo volivno pravico vsem, enako po načelu ravnopravnosti, tedaj je uropadla misel neodvisne Madžarske. Proletariat se bolj zanima za kruh in svoje razredne interese kakor pa za idejo madžarske neodvisnosti in kadar bi Ogrska imela splošno volivno pravico, bi vsaka vlada s pomočjo teh mas lahko izigrala vsako neodvisno stranko in misel. Če tega ne razumeta Karoly in Justh, pa naj razumejo drugi, da sta neodvisna politika in splošna volivna

pravica na Ogrskem sovražni kakor ogenj in voda. To priča logika, zgodovina in preteklost Ludvika Košuta. Sedaj pa hočejo nekateri neodvisneži združiti ti dve nasprotji, ki se medsebojno popolnoma »uničujeta«. Dati Ogrski splošno volivno pravico, bi se reklo uničiti ne Ogrsko, ampak Madžare na Ogrskem.

List nadaljuje: Tudi mi smo za enakopravnost plemičev, fabrikantov in malih obrtnikov, toda v narodnem oziru zametujemo splošno volivno pravico. Karolyjeva Nova Ogrska bi bila morda tudi »Magyarország«, toda madžarska ne bo.

Tudi »Pesti Hirlap« obsoja Karolyja zaradi splošne volivne pravice in pravi: Da, toda splošno volivno pravico naj se da samo onim, ki so Madžari. Razširjenje volivne pravice je treba prilagoditi ideji madžarske narodno edinstvene države. Splošna volivna pravica, toda samo za zanesljive Madžare!

To je vsaj odkrito povedano.

Nekaj o irendeni.

(Konec.)

Razen javnega programa Dante Alighieri ne obstoji noben drugi ali tajni, ampak samo »razširjeni« program. Mlademu možu pokažejo list — samo ena številka »Grande Italia« iz leta 1909 — in on bere: »... Najvažnejše je, da se pomaga rojakom v onih »pokrajinah«, kjer je Italijanstvo najbolj v nevarnosti. Šole morajo že od narave, zgodovine in tradicij določene meje razširiti. Meja sledi razvodju alpskega grebena. To je priprava boja na duševnem področju...« In oni prične...

Bolj predrzna kakor Dante Alighieri je Assoziacione Patria e Trieste. Ustanovljena je pozneje, v tistih časih, ko so si smeli že kaj dovoliti. Tej pripadajo tisti, ki, kakor sami pravijo, ne morejo nič več krotiti svojega čuvstvanja za pod tujim jarmom se nahajajoče trpeče brate. Pravila pravijo izrecno, da je namen društva: Moralna in denarna podpora tistih, kateri so itali-

janske narodnosti v Avstriji. Njihovo glasilo je »Grande Italia«, pozneje »La Voce della patria«. Mlad Italijan ga bere in izve, da je tlačen. Prirejajo se zborovanja, shodi, predavanja. In to društvo je močno — dela ravno na ta način kot Dante Alighieri — ima okoli 115.000 članov, med njimi mnogo Avstrijcev! Končno izve mlad človek, kaj pravzaprav »Lega nazionale« pomeni, katere član je že dolgo časa. Na vodilnih mestih so gospodje, ki vzdržujejo zveze z velikimi brati onstran meje in vse posredujejo. To se pravi, na najvišjih mestih ne sede nikoli, razume se, tam so le nedolžni ljudje, ki igrajo radi predsednika in vplivajo na policijo pomirjevalno. Kajti kjer se pa živi v Avstriji kot v sovražni deželi, se morajo zavarovati in zato govore pravila natančno to kakor Dante Alighieri, samo o ljubezni in učenju laškega jezika in o pospeševanju šolsiva na jezikovni meji. Pri tem pa je bilo središče irendentizma ravno v Avstriji. »Lega nazionale« je bila bogata, saj je dobila samo v Avstriji na članarini okoli 300.000 K, porabila pa je precej več. In ta denar je dobila iz Italije. Obi velika društva sta tam čisto javno nabirala za Legu, denar so potem čez mejo utihotapili in Lega je potem izkazala kot dohodek kakke veselice ali pa lastne zbirke. S tem denarjem je potem podpirala na stotine šol, knjižnic, otroških vrtcev, spredla gosto mrežo od nje odvisnih društev od švicarske meje tja doli v Dalmacijo in jih podpirala z denarjem in knjigami. K veselicam, ki jih je priredila, so prihajali udeleženci v laških narodnih nošah, tam se je razpodajala peterovogla italijska zvezda, marjetice in razglednice, ki so izrecno izražale hrepenenje po združitvi z Italijo. Učitelji, ki jih je Lega nastavljala in knjige, s katerimi jih je obdarila, so bili plačani z laškim denarjem in so učili že majhne šolarje ljubiti isti strup. Tako se je čutil človek, ki je pripadal klubu za nabiranje rastlin ali pa pevskega društvu, da je član te tajne mreže in da ima za seboj velikansko moč, ki

LISTEK.

Emona.

V »Laibacher Zeitung« št. 173 je te dni vseučiliški docent dr. Walter Schmid podal pregledno poročilo o izkopavanju nekdanje Emone (v sedanji Ljubljani) leta 1916. To poročilo zanima tudi širše kroge, zato je podamo tu v posnetku.

Schönleben in Valvasor sta mnogo pisala o Emoni in z navdušeno besedo dokazovala, kako je tu procvitala stara kultura. Schönlebenov oče je leta 1648. izkopal na svojem vrtu staro zidovje, v katerem je bil vzdignut Neptunov posvečen napis. Iz napisa se je sklevalo, da je tu utegnil stati Neptunov tempelj, nekateri so celo menili, da bi bilo to zidovje stara cerkev. Ko mi je bila poverjena naloga od c. kr. arheološkega zavoda, da naj preiščem ostanke Emone, zunaj posestva nemškega reda, sem se lotil izkopavanja na vrtu nekdanje Stedryjeve, sedaj Pollakove hiše. Stari, od Thalnitscherja natanko popisani vodnjak mi je bil dokaz, da je tu gori omenjeno Schönlebenovo posestvo. Ostanke zidovja so se našli precej globoko, ker je bil Schönleben dal

kamenje izkopati in jih je porabil za zgradbo neke lope. Našel sem vendar temelje, kakor sta jih opisala Thalnitscher in Valvasor. Dalo se je z vso sigurnostjo dognati, da na tem kraju ni stal tempelj ali cerkev, marveč rimsko kopališče z mnogimi prostori, ki so se dali kuriti. To je trdil že leta 1902. Premierstein, sezidano je bilo to poslopje zelo pozno, najbrž šele v tretjem stoletju po Kristusu.

Poiskusil sem posebno določiti prostor sredi mesta Emone, kjer je bil Forum. Prišli so na dan ostanke Foruma med zemljiščem nemškega reda in Gregorčičeve ulice in zlasti na dvorišču Gorupovih hiš. Do tu 11.8 metra široka cesta, ki je tekla ob severnem zidu nemškega zemljišča, se razširi na južni strani Foruma na 21.5 metra. Od Foruma se je mogel preiskovati južni pročelni zid in nekateri zidovi v sredini. Vsi ti zidovi so silno močni in debeli. Našel se je tudi mal kanal. Vse drugo leži pod Gorupovimi hišami in pod Rimsko cesto. Forum se je tedaj nahajal ob križišču Decumana in »Cazdomaximae«, v njunem jugozahodnem kotu.

Na tem križišču se je delila na dvoje iz Ogleja čez Hrušico in Vrhniko (Nauportus) prihajajoča italska cesta. Ena cesta je šla čez Valvasorjev tr

mimo sedanje cerkve sv. Jakoba, čez Dolenjsko v Sisek, druga se je pa odcepila proti severu in je šla po Dunajski cesti v Celje in Ptuj. Zaradi ložjega prometa je bila hiša, stoječa na severozahodnem voglu križišča, nekoliko najzaj potisnjena. Ta hiša je stala na sedanjem vrtu Mundove hiše. Tu je bil precej obširen rimski trg, kjer so se našli betonski ostanke, na katerih so nekdanj stale lesene prodajalnice. Ostanke takih prodajalnic so se našli že tudi poprej ob drugih cestah.

Najzanimivejša stavba se je pa zasedila ob Dekumantorju, kjer sedaj stoji hiša Kranjske stavbinske družbe. Bilo je to zelo dolgo poslopje, ki se je raztezalo od Dekumantorja čez dve rimski skupini hiš notri v sedanje vrtove gospoda učitelja Ludwiga in gospoda Seemanna.

Najbolj členovito je bilo to poslopje ob bližnji Dekumantorja. Južni del njegov se je pozneje porabil za obširno kopališče s tremi neenakimi apsidami. V hišo je držalo več vodotočev in stene kopališča so bile okinčane s slikarjami, posnemajočimi pisani marmor; dobili so se tudi ostanke marmornih prevlečkov in belo-modro-rdeči mozaik z različnimi okraski. Pozneje so se apside in stene sosednjih prostorov obmetale z malto, ko se ti prosori niso več rabili za kopališča. Prav poleg tega

poslopja se je posrečilo odkriti največji del 3.5 m širokega Dekumantorja, ki je stal ne prav v sredini 522.3 metrov dolgega zahodnega pročelja.

Tla 6.3 metra dolge veže so imela 80 cm debelo kakor kamen trdo betonsko ploščo, ki naj bi bila sovražniku branila napraviti pod vrati podkop in priti v mesto.

V septembru leta 1909. so se pričela izkopavanja v Emoni in so se končala v majniku leta 1916. O teh izkopavanjih dobimo tole podobo: Mesto Emone je utemeljil cesar Avgust leta 34. pred Kristusom. V letih 14 in 15 po Kristusu je mesto postalo trdnjava, ko se je napravil okoli njega zid. Mesto je bilo 435 merov široko in 522 metrov dolgo. Imelo je 22 voglatih stolpov in na vogalih štiri okrogle stolpe. Široke ceste, ki so se križale četverkotno, so držale po mestu, med njimi je Dekumani imela velik obokan kanal. Sprva je iz mesta v okolico držalo 18 vrat; ko so se pozneje zazidala, pa jih je ostalo le šest. Na četverkotnikih med ulicami je bilo zgrajenih po več hiš, stale so pa tudi posamezne hiše. Tip teh hiš je tip Pompejanske hiše, pri mnogih hišah se pa vendar kaže v temelju razloček od italskih zgradb, tako da se lahko govori o pokrajinskem rimskem zidanju, ki je imelo najbrž svoj izvor v zgornji Italiji.

mu je dala prednost. Po neki obmejni praski na Cima di Manderiolo je poslalo neko društvo brzozjavno častitko — laškemu finančnemu vojaku Orlandi, ki je branil dostop avstrijskim vojakom na avstrijskih tleh. Drugič so istrske gospe odposlale Dante Allighieri istrsko zastavo okrašeno s trikoloro in tržaški člani tržaško zastavo s prošnjo, da naj jo shranijo, ker vsled pritiska tiranov v Avstriji ne sme pri belem dnevu plapolati. Nato jim je pa odbornik italijanskega društva iz kraljestva odgovoril, da stoje v boju proti tiranom z njimi, dokler ne bodo prisrčno združeni v skupni domovini. Ko je general Arinari v l. 1909. nagovoril svoje čete, je bil njegov govor izliv sovraštva proti Avstriji, tako da je bila celo laška vlada prisiljena ga upokojiti; društvo Dante Allighieri ga je pa imenovalo za do smrtnega člana in mu ponudilo predsedstvo in Assoziazione mu je izročila častni meč. In obema družtvoma je pripadalo mnogo Avstrijcev in avstrijska društva so živela od njegovega denarja. In kdor se je tega udeleževal — in čeprav ni tudi ničesar storil razen da ni izstopil iz društva, ni bil več noben Avstrijec. Ali kaj naj stori posameznik nasproti temu, ako ni sama vlada storila ničesar? Bili so časi, ko bi se moglo mirne duše skoro v vsakem laškem društvu aretirati nekaj članov zaradi veleizdaje. Ali iz oziroma zunanjo politiko in notranje težave so vlado ovirale, da ni storila potrebnih korakov. Smo pa mi Avstrijci sami krivi, da ni prišla državna moč do veljave. Se le naš cesar je spregovoril odreslino besedo. V manifestu na svoje narode, ki se sicer tiče Srbije ali bi mogel veljati tudi za Italijo, je bil stavek, ki je vseboval vse: »Zločinska gonja sega že čez meje, da uniči temelje državnega reda... Narednoma pripravljena in izpeljana zarota.« (iz »Tiroler Soldatenzeitung«.)

Odlikovanja.

Red železne krone 3. vrste z vojno dekoracijo sta dobila stotnik 27. pp. Leon Detela in Ferdinand Pschorn. — Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil nadporočnik 59. pp. Valter Potočnik. — V drugič je dobil ponovno najvišje pohvalno priznanje nadporočnik 3. gor. top. p. Bernard Kokalk. — Ponovno najvišje pohvalno priznanje so dobili: nadporočnik Vilihald Rakuša in poročnik Henrik Poltnig, oboja pri 27. pp., in nadporočnik 28. polj. top. p. Bogoljub Armič. — Najvišje pohvalno priznanje so dobili: poročnik 27. pp. Beno Pohe, poročnik 7. pp. Robert Raške, poročnik 27. pp. Aleksander Rižner, poročnik 97. pp. Jurij Nabuzinek, poročnik 28. polj. havb. p. Josip Šorn, nadporočnik 17. pp. Iv. Hauger, nadporočnik 4. trd. top. p. Viktor Bartel, poročnik 5. drag. p. Erih Krisper, poročnik 32. polj. top. p. dr. Jurij Rataj, nadporočnik dr. jur. Pavel Terzaglav in nadporočnik Franc Worniš, pri stražni stotnji št. 2 v Ljubljani. — Srebrni zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje sta dobila rač. podčastnik 16. polj. havb. p. Adolf Abram in rač. podčastnik 17. pp. Ivan Jeras. — Srebrno hrabrostno svetinjo sta dobila patroljni vodja Svoboda Josip Emil in lovec Tabernik Josip, oboja pri 4. p. tir. ces. lovcev. — Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili dragonci Weber Hugon, Koller Ivan, Plesjak Ivan, Unterberger Ernest, Fisinger Jakob in Ciač Josip in častniški sluga Ritz Josip, vsi pri 5. drag. p.

Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo so dobili: major 26. dom. p. Julij Myslivec, poročnik, 3. dom. p. Ivan Pavlič in stotnik 20. dom. p. Pavel Stritar, pri 35. dom. p. — V drugič je dobil ponovno najvišje pohvalno priznanje nadporočnik 3. dom. p. Otmar Križ. — Najvišje pohvalno priznanje so dobili: nadporočnik 41. črnovoj. pp. Ivan Glinšek, poročnik 4. dom. p. Josip Robert Domenig, črnovoj. nadporočnik 26. črnovoj. pp. dr. iur. Franc Glančnik. — Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: tit. desentnik Zupan Leopold in poddesetnika Zupan Stefan in Gorican Simon, vsi trije od črnovoj. okraj. poveljstva št. 26. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: tit. četovodja Cvetka Franc, poddesetnik Kurinčič Ignacij in infanterista Škrt Stefan in Likar Franc, vsi črnovoj. bataljonu št. 10. — Bronasto hrabrostno svetinjo so dobili: enol. prost. desentnik Ibournig Emil, infanterista Gergolet Josip in Janko Alojzij, vsi pri 4. dom. p.; tit. desentnik 149. črnovoj. bat. Rebec Jernej; desentnika Treiber Stefan in Walch Franc, poddesetnika Urbanek Josip in Kovač Karel, infanteristi Golob Valentin, Lah Matija in Rižnar Karel, vsi pri 26. črnovoj. pp.; infanterist 10. črnov. bat. Plavec Ivan; inf. 41. črnovoj. bat. Lavrič Franc; štabni narednik Zorz Andrej in inf. Gerzincič Ivan, oboja pri 5. črnovoj. okr. pov.; četovodja Ošabnik Franc, strelca

Kropfič Ivan in Pojanski Jakob, vsi trije pri kor. prost. strelskem polku; kadet Matijevec Anton, infanterista Šertel Franc in Kurej Josip, vsi pri 4. dom. p.; četovodja Kumperščak Josip, desentnik Kopal Josip, infanterista Jelenec Ivan, Lorber Alojzij, Carl Ivan, Senčar Franc, Gradišnik Karel, Sikošek Alojzij, Škrabl Martin, Fras Martin, Letnik Vinko in Zirngast Ivan, vsi pri 26. črnovoj. pp.; četovodja 26. črnovoj. okr. pov. Resch Karel, prideljen 38. pozicijski bateriji. — Vojaški zaslužni križec 3. vrste z vojno dekoracijo je dobil stotnik 7. pp. Karel Janda. — Ponovno najvišje pohvalno priznanje je dobil nadporočnik 7. pp. Karel Rozdol. — V drugič je dobil srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste ognjčar 7. polj. havb. p. Maček Tomaž. — Srebrno hrabrostno svetinjo 1. vrste so dobili: ognjčar Kos Ivan in topničar Baloh Anton, oboja pri 7. polj. top. p., narednik 47. pp. Schlagenhafen Franc in kadetasp. 47. pp. Ziegler Franc. — Srebrno hrabrostno svetinjo 2. vrste so dobili: tit. četovodja Breznik Franc, tit. desentnik Deu Viktor in topničar Kokalj Ivan, vsi pri 28. polj. havb. p.; četovodja 3. težke havb. div. Pongračič Vinko. — Bronasto hrabrostno svetinjo je dobil infanterist 87. pp. Bratun Ferdinand.

Uradni izkazi izgub.

Izgube 17. pešpolka.

Ujeti: inf. Cerko Alojzij, 2. nad. s., Ribnica; inf. Avsenik Franc, 4. nad. s., Šmihel-Stopiče; inf. Ažbe Pavel, 2. nad. s., Kranj; inf. Bajc Blaž, 6. s., Krško; inf. Barbiš Josip, 8. s., Trnovo; desentnik Barle Fr., 11. s., št. Jurij; inf. Bartol Rudolf, 1. s., Kočevje; poddes. Baša Matija, 14. s., Krško; inf. Bavdek Anton, 1. nad. s., Rob; inf. Belčić Josip, 1. nad. s., Vodice; inf. Beljan Anton, 4. nad. s., Banjaloka; rez. Berce Josip, 3. nad. s., Selce; inf. Berdajs Josip, 4. nad. s., Temenica; inf. Berus Fr., 1. nad. s., št. Peter pri ov. mestu; inf. Blaj Ivan, 4. nad. s., Šmartno; inf. Blečić Marijan, 4. nad. s., Volovsko; inf. Bogataj Fr., 4. nad. s., Selce; inf. Boldan Pavel, 2. nad. s., Žužemberk; inf. Borišek Anton, 15. s., Litija; inf. Borštinar Anton, Šmartno pri Litiji; inf. Božnar Anton, 1. nad. s., Ljubljana; inf. Brdavs Ignacij (tudi ranjen); inf. Bregar Alojzij, 4. nad. s., Dob; inf. Brenc Fr., 5. s., Preseerje; inf. Brolih Ivan, 1. nad. s., Lukovica; inf. Bučar Josip; desentnik Burkelca Jernej, 14. s., Zlatopolje; inf. Busser Franc, 5. s., Celje; inf. Butala Josip, 3. nad. s., Črnomelj; inf. Čač Anton, 9. s., Koper; inf. Čampa Ivan; poddes. Canin Franc, 15. s., Krško; inf. Carlet Dominik, 1. nad. s., Tržič; inf. Čebašek Franc, 7. s., Kranj; inf. Cerkovnik Martin, 3. nad. s., Srednja vas; inf. Černe Franc, 1. nad. s., št. Jernej; inf. Černivec Josip, 5. s., Križ; inf. Cesar Ivan, 1. nad. s., Semič; inf. Colja Jakob, Trata; inf. Črnič Nikolaj, 1. nad. s., Črnomelj; inf. Črnič Ivan, 1. nad. s., Vič; častniški sluga Čuden Franc, 2. marštot., Aržiše; inf. Damisch Franc, Maribor; inf. Debeljak Fr., 2. nad. s., Ptuj; inf. Demec Anton, 2. nad. s., Bukovica; inf. Dimic Rudolf, 1. nad. s., Vevče; inf. Dimnik Anton, 1. nad. s., Dev. Mar. v Polju; enol. prost., poddes. Dolinar Andrej, 11. s., Smednik; inf. Divjak Josip, 1. nad. s., Dob; inf. Drglin Ivan; inf. Drol Lovrenc, 1. nad. s., Sorica; enol. prost. inf. Eppich Alojzij, 4. nad. s., Kočevje; inf. Erlih Ivan, 1. nad. s., Šmihel-Stopiče; inf. Eržen Ivan, 1. nad. s., Predoslje; inf. Fajdiča Franc, 4. nad. s., Dev. Mar. v Polju; inf. Fajdiča Ivan, 3. nad. s., Temenica; inf. Feldhofer Osvald; inf. Ferkoč Franc, 4. n. s., Dobrunje; inf. Finžgar Franc, 4. nad. s., Breznica; narednik Franetič Rudolf, 11. s., Dolenjvas; inf. Franko Franc, 3. nad. s., št. Jernej; inf. Frelih Ivan, 5. s., Kranj; inf. Frölich Peter, 6. s., Kranj; inf. Galjot Fr.; narednik Garbo Franc, 4. nad. s., Trst; inf. Gašperič Matija, 2. nad. s., Butoraj; inf. Gasser Florijan, 1. nad. s., Sorica; inf. Glavan Alojzij; inf. Godec Mihael, 2. nad. s., Kresnice; inf. Gogala Franc, 2. nad. s., Bled; inf. Gogala Matija, 3. nad. s., Bled; inf. Goldmann Ludvik, 3. nad. s., Kočevje; inf. Gole Anton, 3. nad. s., Škocjan; inf. Golob Alojzij, 4. nad. s., Zagorje; inf. Gorenc Ivan, 3. nad. s., Krško; poddes. Goršič Josip, 2. nad. s., Ljubljana; inf. Grabnar Franc, 1. nad. s., Nevlje; inf. Gradišar Josip, 4. nad. s., Kranj; inf. Gradišar Ludvik, 4. nad. s., Radovljica; inf. Grahek Jakob, 2. nad. s., Dob.

(Dalje.)

V dev mskem gradu.

(Z dovoljenjem c. in kr. vojnopisnega stana.)

Tik za skrajnim levim krilom leži ob morju na strmi skali grad Devin, katerega lastniki so Thurni. Pred letom dni je bila padla v grad osamljena granata in porušila eno sobano, drugače pa napravila le malo škode. Sedaj je neprestani italijanski artiljerijski ogenj grad popolnoma razdejal. Dvorane in sobane so razstreljene, v stropovih zijajo ogromne granatne luknje. Stena kapele, ki je siala v

smeri proti Sesljanu, je izginila, in grajsko dvorišče strmi skozi vrzel v zidu nad skalnim prepadom. Razpita je tudi terasa nad morjem in slajne sobe, ki so služile v stanovanje samo gostom iz cesarske hiše. Vojaki so v grajski veži zložili na kup vse izstrelke, ki so bili prileteli v grad. To je vse, kar je ostalo grajskemu gospodu od njegovih umetniških zakladov. In pa grobovi.

Na grajskem vrtu se vrsti križ ob križu; vsi vojaki, ki so padli v bližini gradu. Kakor slutnja se dviga sredi izmed skromnih lesenih križev kamenit spomenik z napisom: »Manom hrabrih sobojevnikov. Polkovnik Rajmund grof Thurn«. Na ostalih straneh spomenika je čitati: »Blagor Avstrije jim je bil cilj, samozavest plačala je hvaležnost.« — »Njihovo delo je minulo, njihova dejanja venča večnost.« — Končno letnica: MDCCCXXXIV.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 2. avgusta. Uradno se poroča: Položaj se ni izpremenil. Napad dveh italijanskih stotnij je bil odbit v Dolomitih vzhodno od sedla Sief. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Letalski napad na Reko.

Dunaj, 2. avgusta. (Kor. ur.) Dne 1. t. m. ob pol 8. uri zjutraj je vdrla skupina 14 italijanskih bojnih letal čez Piran v Istro. Linijski ladinski poročnik Banfield se je dvignil v Trstu s pomorskim letalom v zrak; zasledoval je sovražno skupino čez celo Istro; dohitel je glavni del sovražne sile: 7 Capronijev, nad Reko v višini 2700 metrov in je sestrelil eno veliko bojno letalo; voznik je mrtev, dva opazovalca sta ujeta. Banfield in njegovo letalo nista poškodovana.

Poveljstvo mornarice.

Italijanski podmorski čoln zaplenjen.

Dunaj, 2. avgusta. (Kor. ur.) Uradno se razglasa:

Italijanski podmorski čoln »Giacinto Pullino« je padel na severni Adriji v naše roke; skoraj popolnoma nepoškodovanega so ga privlekli v Pulj.

Celo posadko: 3 častniki in 18 mož, so ujeli neranjeno.

Poveljstvo mornarice.

Italijansko uradno poročilo.

31. julija. Sovražnik je napadel ponoči na 30. julij naše postojanke pri Costione in pri Zugna; takoj smo ga odbili. Včeraj je delovalo sovražno topništvo na celi bojni črti med Adižo in Pasubio. V dolini Astico smo nadaljevali naš pritisk severno od Monte Cimone. Sovražno težko topništvo je obstreljevalo včeraj Arsiero; kar je zahtevalo nekaj žrtev in povzročilo nekaj škode. V Val Travnigolo (Avisio) smo vselej odločno odbili tri močne napadalne poizkuse, kjer je bil sovražnik ojačen s topovi in s četami; napadel je postojanke, ki smo jih pred kratkim osvojili. V Pustrski dolini smo obstreljevali kolodvor Sillian. Na ostalih bojnih črtah nobenih posebno važnih dogodkov. Sovražni letalci so vrgli nekaj bomb na Ala in na Fiera di Primiero, ne da bi bil kdo zadet, tudi škode niso nobene povzročili.

Napad letalcev na Reko.

Budimpešta, 2. avgusta. O napadu letalcev na Reko poroča »Az Est«: Banfield je krožil za velikim italijanskim letalom; posrečilo se mu je, da je z dobro merjenim strelom zadel pilota Capronijevega aparata. Italijani so nato ustavili motor, letalo je padalo iz višine 1500 metrov; poizkušalo je uiti, a aparat je odpovedal in se je moral izkrcati. Ko so prihitali vojaki, sta dvignila roke neki italijanski poročnik in neki podčastnik, ki sta izstopila iz aparata v znamenje, da se udasta. Vodnika nekega podčastnika je Banfield ustrelil.

Budimpešta, 2. avgusta. Glede na napad italijanskih letalcev na Reko se še poroča: Neki zastopnik »Az Esta« se je razgovarjal z v Budimpešto došlim županom dr. Barczy, ki se je nahajal med napadom na Reko v Opatiji. Barczy je pripovedoval: V Opatijo sem došel ob 9. uri dopoldne; nepričakovano smo zagledali neko italijansko letalo. Takoj nato sta padli dve bombi, ki pa nista povzročili nobene škode, ker nista razpočili. Ko sem se vozil okoli 11. ure dopoldne v Reko nazaj, sem šele videl, kako je učinkoval napad letalcev, a poškodbe niso bile očitne; če bi ne bil zna, da so metali sovražni letalci bombe, bi ne bil ničesar opazil. Letalci so očitno nameravali uničiti le nekaj tvornic in železniško postajo; tam je namerč v neposredni bližini razpočilo šest bomb, ki pa niso povzročile nobene škode; niti tračnic niso poškodovale, le zemlja je bila razdrapana. Bombe so zadele

tudi v bližini nekega mlina, kjer so zadele hišo, v kateri je sedela neka ženska pri ognjišču; ženski je bila odtrgana glava; druga hiša se je podrla. Z nekim zdravnikom sem obiskal ranjence v mestni bolnišnici; rane niso hude. Sovražne letalce so zasledovali naši letalci in jih prišli na boj. Eno letalo je bilo zadeto; videl sem, kako je strašno hitro padalo; pozneje sem čul, da je obviselo na nekem drevesu; med tremi letalci je eden mrtev, ostala dva sta ujeta; neko drugo letalo je bilo tudi sestreljeno in je padlo v morje.

Cadorna zaupa.

Lugano, 2. avgusta. Cadorna je na vprašanje »Matina« brzozjavil, da je njegovo popolno zaupanje v konečno zmago štirispornazuma neomajljivo.

Napadi na gorsko planoto Tonezza.

Lugano, 31. julija. »Secolo« pravi o poročilu Cadorna, da zasleduje avstrijski odpor na Monte Cimone namen, pridobiti na času, da se bolj pripravijo na obrambo gorske planote Tonezza; italijanske čete zadevajo zdaj na velike ovire, a laško vojno vodstvo namerava na gorski planoti Tonezza krepko napredovati.

D'Annunzio pojde v London, Pariz in Petrograd.

Iz Lugana poročajo, da odpotuje v najkrajšem času D'Annunzio v London, nato v Pariz in Petrograd, kjer bo imel več predavanj o Italiji.

Italijanski prestolonaslednik častni poveljnik angleškega brodogoja.

Rim, 2. avgusta. Kralj Jurij je imenoval italijanskega prestolonaslednika za častnega poveljnika angleškega brodogoja. (Pričakovati je tedaj kmalu velikega poraza angleškega brodogoja.)

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 2. avgusta. Uradno se poroča: Položaj se ni nič izpremenil.

Ruski deloma močni napadi so se zrušili v južnovzhodni Galiciji južnozahodno od Bučača, pri Visniovčiku in južno, južnozahodno in zahodno od Brodov. Ravnotako so se izjalovili vsi napori sovražnika, ki bi bil rad prebil bojno črto zaveznikov med najgornejšo Turijo in železnico, ki vodi v Kovel; vsled obrambe nemških in avstrijskih čet, ki se vojskujejo tam. Ista usoda je doletela končno več močnih sunkov sovražnika v ovinku Stohoda pri Kašovki.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 2. avgusta. Veliki glavni stan: Na severnem delu bojne črte nobenega bistvenega dogodka. Južnozahodno od Pinska so se ponovila ruska podjetja na obeh straneh jezera Nobel z ojačenimi silami in so se razširila na okolico Lubiešova (pri Stohodu); izlahka smo jih odbili.

Več napadov v ovinku Stohoda (severovzhodno od železnice Kovel—Rovno) se je zrušilo že v zapiralnem ognju. Vedno je sovražnik naskakoval ne glede na svoje izgube naše postojanke med Witoniezom in Turijo; vsi njegovi napori so ostali brezuspešni.

Pri armadi generala grofa pl. Bothmerja so se izjalovili sovražni delni napadi zahodno od Wisniovčika (pri Stripi) in pri Velesniovi (pri Koropiecu).

Vrhovno vojno vodstvo.

× × ×

Vnovič žrtvujejo Rusi svoje ljudi zopet na bojni črti generala Bothmerja. Vsi poizkusi sovražnika, da bi iz Brodov ven pridobil na prostoru in razširil dosedanje kočljivo posest, so ostali brezuspešni. Vsekako se je pokazalo, da se je vsled nenavadno težkih izgub zadnjih dni sovražna sila znatno zmanjšala. Vendar pa dovažajo močne rezerve.

Novo postojanke zaveznikov ob Stohodu od Kisjelina navzdol in pri Kašovki je sovražnik tudi včeraj ponovno brezuspešno napadel.

Popolnoma brezuspešni napadi Rusov so zaupanje naših čet, da se jim bo posrečilo tudi naval na svojo uporabo čakajočih ruskih rezerv pravtako zmagoslavno odbiti, kot se je zgodilo zadnje dni, znatno okrepili.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 30. julija. Ob Stohodu so se vršili za naše čete srečni boji. Tekom 29. julija smo tu ujeli 21 častnikov in 940 vojakov ter zaplenili 4 strojne puške. V smeri proti Kovelu, južno od železnice Rozišče—Kovel, so naše čete, ki so prodrle sovražno fronto, prišle naprej. Ujele so pri tem 19 nemških častnikov in 300 vojakov ter zaplenile 4 strojne puške. Stotnija nekega strelskega polka, ki je vdrla za hrbet sovražnika, se je vrgla na sovražno baterijo, odbila napad nemške konjenice in ujela 1 polkovnega poveljnika. Nato se je

srečno vrnila. Tekom ofenzive južno od Postomitov smo ujeli 100 Nemcev.

MARŠAL HINDENBURG POVELJNIK VEČ VOJNIH SKUPIN.

Dunaj, 2. avgusta. Uradno se razglša:

Med navzočnostjo njegovega veličanstva nemškega cesarja na vzhodni bojni črti so se sporazumno z njegovim c. in kr. apostolskim veličanstvom iznova uredile tamošnje razmere poveljstva, ki upoštevajo položaj, katerega je ustvarila splošna ruska ofenziva.

Pod maršalom pl. Hindenburgom so strnili več vojnih skupin zaveznikov za enotno uporabo po dogovoru obeh vojnih vodstev.

Dunaj, 2. avgusta. S poučene strani se o poveritvi poveljstva maršalu Hindenburgu na vzhodni bojni črti obvešča: Po razgovorih nemškega cesarja na vzhodni bojni črti in samoobsebi umljivo sporazumno z našim cesarjem je prevzel Hindenburg poveljstvo večine armad na vzhodni bojni črti. Vsako obeh vojnih vodstev, avstrijsko in nemško, je dozaj dejansko vodilo več bojnih črt; zdaj bo nastopala cela bojna črta enotno, kar bo poveljevanje četam zelo olajšalo. Hindenburg bo prej ko slej navezan na navodila, oziroma na naloge, ki jih bosta nalagali ob vojni vodstvi novemu poveljstvu. Enotnost se je že na vzhodni bojni črti obnesla 1. 1914., ko sta Conrad in Hindenburg enotno postopala, bitki pri Lodzu in Limanovi sta tudi posledici enotnega poveljstva. Poveritev poveljstva Hindenburgu nove enotne vzhodne bojne črte bo še bolj približalo obe armadi in zljajšalo poveljevanje in dokazuje zopet skupno sodelovanje Nemčije z Avstrijo.

BOJI Z RUSI.

Vojni tiskovni stan, 2. avgusta. (Poročilo vojnih poročevalcev, potrjeno po vojnem tiskovnem stanu.) Današnje bojno poročilo pove, da so splošno napadi Rusov oslabil. Poleg odseka južnozahodno od Bučača so tudi večkrat Rusi besno napadli naše postojanke, ki se raztezajo neposredno na južnem in na južnozahodnem robu mesta Brody; uspeha sovražnik ni dosegel nobenega. Z velikimi izgubami za sovražnika so se izjalovili tudi vsi poizkusi pridobiti krajne uspehe pri železnici Rovno-Kovel in bolj severno od tam pri Stohodu.

Napadi Rusov so pač najbrž trenutno poleg taktičnih razlogov postali slabjši zato, ker so Rusi v svojih zadnjih napadih izgubili velikansko število častnikov, kar bolj čutilo kakor izgube moštva. Rusko vojno vodstvo namreč lažje nadomesti vojake kakor častniške zbere, ki so zelo izredni. Za vsako četo je namreč stala rezerva, močna do 70 odstotkov enote na bojni črti; višji poveljnik Brusilov je pa ukazal, da se morajo napadov udeleževati vsi častniki, ki naj s svojim osebnim zgledom navdušujejo čete. Poveljnikom vodov (praporščakom) je zapovedano, da morajo napredovati s prvimi vrstami, o katerih pravijo lastne čete, da so vedno izbrane za smrt; poročniki in nadporočniki, če poveljujejo stotnijam, se morajo nahajati v četrti ali peti vrsti naskakovalcev. Če postane bojni položaj nevaren, ako se mora vztrajati nasproti premoči sovražnika in če morajo izvajati v dotičnem odseku odločilne naskoke, morajo čete voditi nasproti sovražniku bataljonski in polkovni poveljniki osebno. Ta nastop, ki seveda dvigne napadalno hrabrost čet, je seveda zahteval zelo velike žrtve med višjimi častniki. Popadali so celi štabi, Rusi so poročali o mnogih ranjenih in ubitih brigadirjih in polkovnih poveljnikih. Glede na ujetnike in na plen topov ruska poročila očitno pretiravajo zato, da bi napravili dober vtis na sporazum in na nevtrale. Številke o ujetnikih v zadnjih bojih pri Brodyh so vse izmišljene. Rusi so ob začetku svojega sunka poročali precej resnično, pozneje so pa začeli pustojsko pretiravati; v zadnjih poročilih so se povzpeli do viška. Kadar označujejo pridobitve na ozemlju, postopajo zemljepisno tako prosto, da njih izmišljotine dosežajo skoraj v sedanji vojski do zdaj nedoseženo silo domišljije Italijanov. Kraji in reke, ki jih ne dobiš na nobenem zemljevidu in novo pridobljeni odseki naj bi vzbudili med površnimi čitatelji njih poročil mnenje, da so v smeri proti zahodu velikansko pridobili.

PRODIRALNI POIZKUS PRI LVOVU.

Kodanj, 2. avgusta. Tukajšnji vojaški krogi pričakujejo v bodočih dneh najljutejših bojev zahodno od Brodov, kjer bo sovražnik nastopil, o tem se ne dvomi, z vsemi razpoložljivimi četami, da izsili predor proti Lvovu, ki ga tako iskreno Rusi žele. V ta namen se je sovražnik močno ojačil, posebno s topovi;

lahko bo zato zasledoval svojo dosedanja taktiko neomejene uporabe streliva in bo naskakoval v množicah ne glede na izgube. Hrabro armado Böhm-Ermolli tukajšnji vojaški krogi zelo hvalljivo in občudujejo, ker se drži v tem trdovratnem boju proti premoči, ki nastopa ne glede na izgube.

2000 MRTVIH RUSOV V ODSEKU 1 km

Iz vojnega tiskovnega stana poročajo vojni dopisniki: Približno sliko o ogromnih ruskih izgubah dobimo, če pomislimo, da so na odseku enega bataljon pri Svinjačih v južni Voliniji, tedaj v širini komaj 1 km našli 2000 mrtvih Rusov.

RUSI NASTOJAJO Z VSEMI SVOJIMI SREDSTVI.

Curich, 2. avgusta. Napadi ruskih množic v Volinji in v južnozahodni Galiciji se nadaljujejo s strašno besnostjo. General Brusilov žrtvuje prekoslej tako brez premisleka svoje vojake, kakor da razpolaga še z izredno velikimi četami v rezervi; če se noče soditi, da hočejo Rusi izigravati vseh svojih trumfov. Ruske izgube morajo biti po sodbi merodajnih mest velikanske.

CARICA V BUKOVINI.

Berlin, 2. avgusta. »Lokalanzeiger« piše: Carica je bivala s svojo hčerko od 20. do 25. julija v glavnem stanu; spremljevala bo tudi cara, ko bo potoval v Bukovino.

ŽELEZNICA KOLOMEJA — ČRNOVICE ZOPET POPRAVLJENA.

Haag, 2. avgusta. Iz Londona se javlja: Francoskim in belgijskim pionirskim častnikom se je posrečilo, da so zopet popravili železnico Kolomeja—Črnovice. V Kolomejo dohajajo neprestano ruske čete; tam se pričakuje napad Rusov.

SAZONOV IN POLJAKI.

Pariz, 2. avgusta. Poljski krogi v Parizu smatrajo odstop Sazonova za nesrečo. Stürmer da je najhujši nasprotnik avtonomije.

PROCES PROTI SUHOMLINOVI USTAVLJEN.

Frankfurt, 2. avgusta. »Frankf. Ztg.« poroča iz Petrograda: Postopanje proti bivšemu vojnemu ministru Suhomlinovu bo na podlagi spričeval psihiatrov ustavljeno. Pravega vzroka je pa pač treba iskati v preosnovi kabineta.

DROBIŽ IZ RUSIJE.

Petrograd, 2. avgusta. Tisti dan, ko je prišel Stürmer v glavno mesto, ga je zapustil angleški poslanik Buchanan, ki se je odpeljal na entedenski obisk k Sazonovu, ne da bi bil še do zdaj obiskal Stürmerja.

Odbor petorice ministrskega sveta, ki so ga razpustili z ozirom na liberalno opozicijo, je Stürmer zopet oživil.

General Kuropatkin je prepovedal ženskam obiskovati bojno črto.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 2. avgusta. Veliki glavni stan: Sovražnik je napadel zvečer severno od Somme s močnimi silami v odseku Maurepas do Somme brez uspeha potem, ko je bil doživel že popoldne povodom delnega podjetja proti selu Monacu s hitrim protisunkom nemških bataljonov krvav poraz. Pri cesti Maricourt—Clery je prodiral do naših popolnoma zravnanih jarkov. Izgube sovražnika so zopet znatne. Južno od Somme so se bili pri Belloy in pri Estules krajni boji.

Na desnem bregu Moze smo napredovali severozahodno in zahodno od utrdb Thiaumont, pridobili smo gorsko štrlino severovzhodno od utrdb Soyeville in smo potisnili sovražnika tako v gorskem gozdu kakor tudi v gozdiču Lauffee nazaj. Neranjenih je bilo ujetih 19 častnikov in 923 mož in zaplenjenih 14 strojnih pušk. Angleške patrulje, ki so posebno delovale v odseku Ypern—Armentieres, smo povsod odbili.

Napadi sovražnih letalcev proti krajem za severnim delom naše bojne črte so se ponovili; o vojaški škodi se more komaj govoriti. Izgube med prebivalci se množe. Naknadno se je poročalo, da je bil 31. julija napaden tudi Arlon v Belgiji; zadeta sta bila jezuitski samostan in cerkev. Obrambni ogenj je zadel tri sovražna letala, in sicer severno od Arrasa, južnozahodno od Bapaume in pri Pozieres; eno je bilo sestreljeno v zračnem boju pri Monthois.

Vrhovno vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

1. avgusta ob 3. popoldne. Nemci so ponavljali severno od Somme svoje napade. Po ljutem obstreljevanju so poizkušali tudi severno od Avre pri Lihons dvakrat presenetljivo napasti, a napada sta se zrušila v našem ognju. Na desnem bregu Moze boj s topovi, ki je postal ponoči pri utrdbi Thiaumont

posebno besen. Šumi pri Fuminu in Lauffee so obstreljevali z velikimi topovi. Zahodno od Pont-a-Mousson v odseku Flirey so razstrelili Nemci pred svojimi strelskimi jarki tri podkope; na ostali bojni črti je bilo ponoči mirno. Podčastnik Lenoir je sestrelil severno od Verduna neko nemško letalo; peto, ki je premagal; neko drugo nemško letalo je bilo sestreljeno zahodno od Etain.

1. avgusta ob 11. uri ponoči. Južno od Somme smo vzeli neki nemški jarek; 60 mož ujeli. Na desnem bregu Moze se je nadaljevalo ljuto obstreljevanje. Dopoldne so napredovali Nemci proti našim postojankam zahodno in južno od utrdb Thiaumont; naš zapiralni ogenj jih je takoj pograbil; ogenj naših strojnih pušk je zlomil takoj vse poizkuse sovražnika. Živahni protinapadi naših čet so vrgli dele tistih sovražnih čet, ki so došle do naših jarkov. Proti koncu dneva je napredoval naš napad z ročnimi granatami južno od utrdb Thiaumont. Istočasno so napadali Nemci na bojni črti Vaux-Chapitre-Chenois; le na zadnji točki so se ustalili v nekaterih prednjih posojankah, a smo jih tam pozneje vrgli. Njih napade je povsod zadržal naš ogenj in so jih stali težke izgube.

Pred odločilnim naskokom na Verdun.

Rotterdam, 2. avgusta. »Times« javljajo: Nemci so končali svoje priprave za odločen naskok na Verdun. Kljub velikim zahtevam ostalih bojnih črt so zbrali pri Verdunu nad 2000 topov. Branilci Verduna pričakujejo vsaki dan, da se prične veliki naskok.

Nov angleški napad.

Lugano, 2. avgusta. Londonski poročevalec lista »Secolo« poroča: Zdaj se pripravlja zadnji del angleške ofenzive, ki mora privedi do odločitve.

Izdelovanje streliva na Angleškem.

London, 1. avgusta. (Kor. ur.) Munijski minister Montagu je napovedal, da so postavili pod državno nadzorstvo 124 delavnic za izdelovanje streliva. Država nadzoruje zdaj 4052 delavnic.

Napad Zeppelinov na Angleško.

London, 1. avgusta. (Kor. ur.) Tiskovni urad javlja: Vsed zračnega napada v zadnji noči ni izgubila nobena oseba življenja.

London, 1. avgusta. (Kor. ur.) Reuter: Včerajšnjih zračnih napadov se je udeležilo šest ali sedem Zeppelinov. Po dosedanjih poročilih je bilo vrženih 60 bomb po večini redko obljudenih okrajih. Enega izmed zrakoplovov je napadlo letalo s obrambnim topom. Videlo se je, kako se je zrakoplov spuščal nizdol in izgubil v megli.

Rotterdam, 2. avgusta. (K. u.) »Daily Mail« izraža svojo nezadovoljnost, da o priliki zadnjega zračnega napada ni bil sestreljen noben Zeppelin.

Casement.

Bern, 2. avgusta. Iz Londona se 31. t. m. javlja: Casement do danes ni vložil prošnje za pomilostitev; usmrčen bo torej 3. avgusta. Zaprt je v zaporu Petonville, kjer ga bodo tudi usmrtili. Njegov zagovornik, ki ga vedno obiskuje, pripoveduje, da Casement mirno in udano pričakuje smrti. Zadnje dni je rekel Casement, da je živel za Irsko in da hoče tudi umreti zanjo. Ne prosi milosti, ker ga preveva zavest, da milosti ne potrebuje. Cel dan in tudi del noči piše povest svojega življenja in zgodovino svojega boja za svobodo Irske; kar je spisal, bo izročil svojemu zagovorniku.

Sv. oče za Casementa.

Lugano, 2. avgusta. »Italia« trdi, da je zahteval sv. oče milosti za na smrt obsojenega Casementa. Sodbi se, da Casementa ne bodo usmrtili.

Dogodki na Balkanu.

Grčija umakne iz Soluna celokupno pehotno divizijo. — Osebnizpremembe med prefekti.

Amsterdam, 2. avgusta. (K. u.) »Times« poročajo iz Aten: Grška vlada je sklenila, da odpokliče iz Soluna celokupno grško pehotno divizijo in jo premesti v Tesalijo.

Pariz, 2. avgusta. (K. u.) Neko poročilo Agence Havas pravi, da se ima na povelje vojnega ministra 11. grška divizija premestiti iz Soluna v Larisso. Samo en bataljon naj bi ostal v Solunu. Njegovo razmerje do zaveznikov čet bi ne moglo dati povoda za trenja. Odločba se je ukrenila po pogovoru med kraljem in vojnim ministrom in se naznanila zastopnikom četverosporazumnih velesil. Kralj je odredil dalje osebne izpremembe na mestih prefektov in imenoval osebnosti, ki nudijo za odkritosrčnost narodnih volitev vsako jamstvo.

Postopek proti Radku Dimitrijevu.

Sofija, 1. avgusta. Bolgarska vlada je odredila, naj se izvede veleizdajalska sodna razprava proti Radku Dimitrijevu in comunitatim.

Srbski prestolonaslednik v Solunu.

Solon, 2. avgusta. (K. u.) Agence Havas: Srbski prestolonaslednik je včeraj zvečer na krovu torpedorušilca dospel semkaj.

Rumunija.

Narodnostne strasti na Rumunskem so do skrajnosti razgrete; ruski hujskači podžigajo ulice, češ: tam onstran Transsylvanskih alp je tri milijone vaših rojakov, ki čakajo na odrešenje. Toda ti trije milijoni ogrskih Rumunov so zvesti državljani, ki se že 24 mesecev hrabro in požrtvovalno bijejo za avstroogrsko monarhijo. Na kako »odrešenje« niti ne mislijo in nočejo ničesar vedeti o kakih »odrešiteljih« z one strani. Kljub temu naj »odrešenje« teh ogrskih Rumunov služi za pretevo, da se Rumunija vdinja ententi za novo delo.

Rumunska armada šteje v miru okroglo stotisoč mož, številka, ki naj bi se v vojni potrojila, kakor je zapisano na papirju. Toda dosedanje vojne izkušnje so pokazale, da se more pretegniti pod orožje 10—13 odstotkov prebivalstva; tako da bi znala rumunska armada v vojnem stanju šest do sedemstotisoč mož. Težja bi vsekakor bila oprema z vsem potrebnim. Pač pa je Rumunija, ki je 1. 1914. razpolagala s 644 topovi, posej to šttevilo primerno zvišala, saj se je nepristano oboroževala in pripravljala; glavnega zla — pomanjkanja streliva — pa le ni mogla docela odpraviti. To pomanjkanje odločno zmanjšuje bojno sposobnost cele armade in v rumunskem generalnem štabu imajo zato tudi najtežje pomisleke. Ne prikrivajo si, da bi bili glede municije popolnoma odvisni od entente, kar bi bilo tembolj nevarno, ker ima Rusija sama največje težave s preskrbo municije.

Rumunija v slučaju vojske.

Bern, 2. avgusta. (Kor. ur.) »Bund« piše z ozirom na vojni položaj: Bolgari so gospodarji notranje črte, njih postojanka je važna, posebno če bi opustila Rumunija svojo nevtralnost. Obkoljena od treh strani je Rumunija odprta osredotočenemu napadu osrednjih velesil in njih balkanskih zaveznikov in bi doživela vojsko najbrže na svoji rodovitni ravnini, če bi z oboroženo silo prestopila na stran sporazuma. Rumunska armada se more komaj razcepiti v straže v postojankah dežele, ki jo predstavlja Rumunijo v vojaško-zemljepisnem oziru; biti bi se morala marveč v velikih skupinah in računati na pomoč Ru-

Naša bojna črta na Balkanu po dveh letih vojske.

sije. Bukarešt bi se nahajal v nevarnejšem položaju, kakor Belgrad. Rumunija bi morala vsekakor prevzeti v vseh okolnostih vojaško vlogo Saške v sedemletni vojski, če napade in potegne avstrijske, nemške, bolgarske in turške sile nase. Sklep, udariti, je za Rumunijo jako nevaren in je popolnoma vseeno, v kakšni meri bi njena armada vplivala na izid vojske.

Carp izjavlja, da bo kmalu odrejena rumunska mobilizacija in da je vse pripravljeno za nastop Rumunije na strani Rusije.

Dunaj, 2. avgusta. »Moldava«, list Petra Carpa, piše: Treba je le nekoliko opazovati. Tu napoveduje minister svojim zapornim prijateljem skorajšen vohod Rusov v našo deželo. Pove natančen datum in točko, kjer se bo izvršil vpad tuje armade. Tam pravi nekdo drugi zastopniku kake tuje države, da Rumunija, če Rusi prestopijo mejo, ne bo imela moči, da bi se zoperstavila vpadu. Med tem časom se pa ob bregu Donave vidi priprave Rusov, da bi vdrli v našo deželo.

Mrzlične vojaške priprave, ki se vrše v pričakovanju neposrednega skupnega delovanja z ruskimi četami, so značilne. V armadi vedo, da je vse potrebno že ukrepano, da je vojni material že pripravljen na določeni točki, da so ambulančni vozovi pripravljene in prav tako množice živine, ki je potrebna za armado. Neko čudno pobratimstvo se je opazilo med našimi visokimi in ruskimi železniškimi uradniki v pričakovanju vojaških prevozov.

Najbolj značilno pa je: v vojaških krogih vlada prepričanje, da gremo z Rusi, da bo kmalu odrejena mobilizacija in da je vse pripravljeno za nastop Rumunije na strani Rusov. Sicer je pa zadovoljnost med rusofili znamenje, ki ne vara. Vesele se Rumunski poslanik v Petrogradu ne more prikriti svojega veselja. Z radostjo pripoveduje, da gremo z Rusi.

Rusofili razočarani.

Bukarešt, 2. avgusta. Kralj je odpotoval iz Bukarešte in z njim je istočasno zapustilo glavno mesto tudi več vodilnih politikov, med njimi Marghiloman. Mir, ki so ga nekaj dni motili rusofili, je zopet vpostavljen. Velik vihar, ki ga je uprizoril Filipescu v korist entente, je ponehal in tudi pristaši entente danes ne smatrajo več 14. avgusta kot kritičen dan, na kateri bi po njih računali morala Rumunija započeti svojo akcijo.

Avdijenci Take Jonescu-a pri kralju, ki je sicer bila zelo kratka, tudi rusofili ne pripisujejo nobene važnosti. Voditelj entente stranke je po avdijenci odgovoril z naslednjimi pol šaljivimi, pol resnimi besedami: »Nemec nas je zopet prehitel!«

Ententa zahteva dovajenje za prehod ruskih čet?

Solija, 2. avgusta. »Utro« je izvedelo, da se ententini poslaniki v Bukareštu trudijo, da bi Rumunijo pridobili, da dovoli rusko invazijo po zgledu Grške. Ker bi osrednji velesili tega ne prenesle mirno, bi bila s tem Rumunija pognana v vojsko.

Višek diplomatske napetosti prekoračen.

Frankobrod, 2. avgusta. »Frankfurter Zeitung« javlja iz Carigrada: Po dobrih obvestilih iz Bukarešte ponehava napetost diplomatskega položaja, ki je dosegla svoj višek v soboto.

Bratianu o položaju.

Bukarešt, 2. avgusta. »Dreptatea« poroča: Bratianu je izjavil, da ni nobenega dvoma, da se je angleško-francoska ofenziva ponesrečila in da ruska ofenziva le počasi napreduje. Prepričan je, da bo prišlo do nove zimske vojske. O nastopu Rumunije sedaj ne more biti govora, morebiti v poznejšem času.

Izprememba v rumunski vladi?

Bukarešt, 2. avgusta. »Dreptatea« piše, da ni izključeno, da bo Bratianu kabinet odstopil. Značilna za politični položaj je trikratna avdijenca voditelja konzervativne stranke Marghilomana pri kralju. V slučaju Bratianujevega odstopa bi sledil najbrž konzervativni kabinet Marghiloman, Majorescu, Carp. Nova vlada bi z manifestom priglasila nevtralnost Rumunije.

Premog za Rumunijo.

Budimpešta, 2. avgusta. »Pester L.« izve iz Bukarešte: Rumunsko trgovsko ministrstvo je v Avstriji in Nemčiji kupilo 80.000 ton premoga, katerega so že pričeli prevažati po Donavi.

Na morju.

Nemška podvodna ladja Deutschland odpotovala iz Amerike.

Genj, 2. avgusta. Newyork Herald poroča iz Baltimore: Deutschland je zapustila včeraj ob 5. uri 40 minut ponoči pristanišče s tovorom 500 ton nikla in surovega gumija; na krovu ima tudi dva milijona frankov v zlatu.

Devet žrtev enega podmorskega čolna na en dan.

Berlin, 2. avgusta. Neki naš podmorski čoln je potobil 28. t. m. pri an-

gleški vzhodni obali 8 angleških motornih jadrnic in en angleški ribiški parnik.

Razna poročila.

Poraz Wilsona v Teksasu.

Frankobrod ob Meni, 1. avgusta. »Frankf. Ztg.« poroča iz Newyorka: Pristaši Wilsona so bili pri državnih volitvah v Teksasu močno poraženi radi Wilsonove slabotne politike nasproti Angliji. Uradno se zdaj napovedujejo ostri ugovori proti zaplembi pošte in proti črnim seznamom. Časopisje nastopa vedno ostreje proti Angliji.

Trije novi pruski maršali.

Berlin, 2. avgusta. (K. u.) Kraljevič Ruprecht Bavarski, princ Leopold Bavarski in vojvoda Albrecht Wirtemberski so imenovani za pruske maršale.

Izdani izdajalec.

Curih, 2. avgusta. (Kor. ur.) »Neue Züricher Ztg.« poroča, da se financiranje vsaj 900 milijonov lir mesečnih vojnih stroškov na posveto finančnih ministrov v Londonu ni posrečilo. Italija ni hotela zastaviti dohodkov svoje carine, kar je zahtevala Anglija tudi ne pod pogojem, da bi to prikrili javnosti in parlamentu. Umljivo je zato, zakaj sporazum o najetju posojila v višini 20 tisoč milijonov molči.

Otvoritev kitajskega parlamenta.

Petrograd, 1. avgusta. (K. u.) Petrograjska brzojavna agencija javlja iz Pekina: Parlament se je otvoril; predsednik Li-Yaun-Hung je prisegel zvestobo na republikansko ustavo.

Dnevne novice.

† Cesarjev dar. Cesar je iz lastnih sredstev daroval pod protektoratom nadvojvodinje Izabele stoječi akciji za boj proti tuberkulozi v Avstriji 100.000 kron.

† Odgovor 17. pešpolka in 7. lovškega bataljona na pozdrave župana dr. Tavčarja. Na čestitke, ki jih je poslal župan dr. Tavčar v imenu mestne občine ljubljanske c. in kr. 17. pešpolku in 7. lovskemu bataljonu, je prejel dve brzojavki dotičnih poveljstev, ki se glasita:

»Srčno razveseljen nad čestitkami in pozdravi, poslanimi v imenu deželnega stolnega mesta, izrekam za vrli, hrabri 17. pešpolk najtoplejšo zahvalo ter vračam pozdrave prav tako presrečno. Slej ko prej se bodo vsi napadi zavratnega dednega sovražnika razbijali ob železni steni nepremagljivih Kranjcev. — Fleischer, podpolkovnik.«

Besede toplega priznanja in ljubi pozdravi iz domovine od deželnega stolnega mesta ljubljanskega navdajajo slehernega lovca 7. bataljona s ponosom in odkritosrčnim veseljem. Zahvaljujemo se zanje za iskrenimi čustvi in pošiljamo premnogo najsrčnejših pozdravov lepi Kranjski in njenemu biseru — Ljubljani.

Seydl, podpolkovnik, poveljnik 7. l. b. + Na zahvalo za poslano sliko mesta Asiago je prejel župan dr. Tavčar od polkovnika Venturja naslednje pismo:

C. in kr. pešpolk št. 17.

Vaše veleblagorodje, velespoštovani gospod župan!

Vam in slavnemu občinskemu svetu deželnega stolnega mesta ljubljanskega izrekam v imenu polka za prijazne besede najtoplejšo zahvalo.

Ponos in srečen, da stojim na čelu temu vrlému polku, ki se je izkazal v neštevilnih bojih in bitkah, vam lahko zopet samo zatrdim, da so si pridobili fantje 17. polka, hrabri Kranjci, s svojimi sijajnimi junaškimi čini poseben sloves, da jih prijatelj čeni in spoštuje, da se jih sovražnik boji.

Pred kratkim, dne 9. t. m., se je moralo jedro italijanskih čet — alpini — zopet prepričati, da je 17. pešpolk žilav v obrambi, neodoljiv v napadu. Kljub ogromni premoči, ki jih je privredla prav v naše črte, smo jih ne le vrgli iz njih, temveč jih ob najtežjih izgubah zapodili v beg. To je bil v zgodovini polka zopet dan slave, in pohvala vrliga polka se je glasila brez pridržka do najvišjih mest.

Dežela Kranjska sme biti ponosna na junaške čine svojih neprimerno hrabrih sinov.

Prosim Vas, sporočite slavnemu občinskemu svetu pozdrav domačega polka z zagotovilom, da se bodo vojaki 17. pešpolka do zmagovitega konca — bodisi kjerkoli — pogumno borili.

Polkovno poveljstvo si dovoljuje že sedaj naznaniti, da hoče svoječasno posvetiti deželnemu stolnemu mestu vojni album v trajen spomin na čine domačega polka v svetovni vojni.

Sprejmite, velecejenjeni gospod župan, izraz najodličnejšega spoštovanja od udanega Venturja, polkovnika.

† Častni mešan Radovljice. Radovljica: Ob priliki zlate maše visokochastitega gospoda kanonika in dekana Janeza Novak, je bil isti, v priznanje zasluga za Radovljico, izvoljen od mestne občine v seji dne 29. julija za častnega mešana. Iskreno čestitamo.

† Visoko odlikovanje dalmatinskega namestnika. »Smotra Dalmatinska« javlja, da je podelil cesar dalmatinskemu namestniku grofu Attems komorniško dostojanstvo.

— Vojna pobožnost v Rajhenburgu. Radi nalezljive bolezni med begunci je uradno prepovedana za 6. avgusta nameravana vojna pobožnost v Rajhenburgu. — Prosimo, da župni uradi po možnosti blagohotno opozorijo na to svoje farane, ki so se bili mogoče namenili za oni dan v Rajhenburgu.

† Za vojake na fronti smo prejeli na našo zadnjo prošnjo 50 rožnih vencev od dekliške Marijine družbe na Vačah. Naj ji slede še drugi posnemovalci!

† Nakup predmetov vojnoskrbnega urada, ki se dobe po originalnih cenah v Katoliški Bukvarni, kot Ljubljanski podružnici vojnopomožnega urada v c. kr. notr. ministrstvu je plemenito človekoljubno delo, istočasno pa služijo ti predmeti praktičnim potrebam. Dobe se n. pr. fine denarnice za gospode iz usnja, cena 4 K, denarnice za papirnati denar 6 K, zložljiva žepna jedala s kozarcem 9 K, brez kozarca 8 K, fina tobačnica za svalčice 20 K, ročna torbica za dame iz finega usnja 20 K itd., mnogi drugi praktični predmeti.

† Obsojeni poslanci Vaclav Choc, František Buřival, Jan V. Vojna in Jožef Netolický. Dunaj, 2. avgusta. (Kor. ur.) Deželno brambovsko divizijsko sodišče na Dunaju pod predsedstvom polkovnika Kreuz, razpravo je vodil nadporočnik avditor dr. Filip Charwath, je končalo dne 30. julija 1916 javno razpravo, ki je trajala 14 dni, proti državnim poslancem Vaclavu Choc, Františku Buřivalu, Janu V. Vojna in Jožefu Netolicki radi hudodelstva sokrivde pri veleizdaji po § 61. kazenske postave. Poizvedovalni postopek, izveden po c. kr. vojaškem pravdnistvu, se je nanašal na lastnoročne beležke, ki so jih zaplenili v posebnem postopku, v inozemstvo pobelega, radi veleizdajalstva zasledovanega dr. T. G. Masaryka glede na neki njegov posvet o obtoženih poslanci. Obtoženo je zastopal namestnik vojaškega pravdnistva nadporočnik avditor dr. Pavel Koretz; zagovarjal je dr. Ambros iz Olomuca. Obtoženci so bili spoznani za krive v popolnem obsegu obtožbe in so bili obsojeni na težko, poostreno ječo, in sicer Choc na dobo šestih let, Buřival na pet let, Vojna in Netolický na eno leto. Zagovornik je prijavil ničnostno pritožbo in vzklic.

— Gospodarska pogajanja sta 1. t. m. avstrijska in ogrska vlada nadaljevali.

— Duhovniške vesti. Župnijo Dobje je dobil ondotni provizor č. g. Ivan Žagar. — Prestavljeni so č. g. kaplani: Martin Rhatič od Sv. Antona v Slov. gor. k Sv. Benediktu v Slov. gor., Peter PZavlič od Sv. Benedikta v Slov. gor. v Loko pri Zidanem mostu, Avg. Šparl iz St. Pavla v Sav. dolini k Sv. Magdalenini v Mariber. — Nameščeni so č. gg. novomašniki: Franc Satler kot kaplan v St. Pavlu v Savinjski dolini, Milan Slaje kot kaplan kot kaplan pri Št. Petru pri Radgoni in Kotnik Ivan kot kaplan k Sv. Antonu v Sov. gor.

— Imenovanja pri ravnateljstvu državne železnice v Trstu. Dr. Vladimir Komar v li, koncipist pri ravnateljskem oddelku 2, je imenovan za komisarja; Karol Trofowsky, stavbeni adjunkt v Gorici, za stavbenega komisarja; stavbeni asistent Ant. Hvala v Rudolfovem za stavbenega pristava; dr. Mihael Jevšek za koncipista v Ljubljani. Za revidenta sta povišana adjunkta Egidij Gomišček in Karol Škodnik, za adjunkte asistente: Gaj Pitesa in Fran Mayr pl. Jorgershofen, Ernest Wild in Milan Cvetnič, Ivan Kratky, Gabrijel Kumar, Rudolf Vidic, Ivan Buberović in Josip Peternej. Za oficijala je povišan adjunkt Karol Vogt, za adjunkta asistent Ludovik Pust. Strojni adjunkt Reinhold Uhl v Ljubljani je imenovan za strojnega komisarja.

— Smrtna kosa. Umrl je na Dunaju v nekem sanatoriju odvetnik in notar v Djakovu dr. Vladimir Frank, star 43 let. — V Zagrebu je pa umrl nadzornik avstro-ogrskje banke in vodja njene podružnice Ivan Mondekar, star 55 let. — Na Črnučah je umrl posestnik in trgovec Franc Jeme, podomače Kačar.

— Poštne vesti. Poštni praktikant Karol Bano je imenovan za poštnega asistenta za Trst I. Poštni asistent Franc Vagaia je začasno unokolen.

Poštna aspirantka Marija Gril je imenovana za poštno oficijantko v Vipavi. Poštni asistent Anton Grilsman je padel.

— Zopet eden proglašen mrtvim — živ. Desetnik Mirko Siročič, posestnik pri sv. Trojici v Slov. gor., se je že od konca avgusta lanskega leta pogrešal. V začetku se je mislilo, da leži kot ranjenec v kaki avstrijski vojni bolnišnici. Ker pa le ni bilo glasu o njem, so jeli domači potom »Rdečega križa« s strahom povpraševati, kje da bi bil. Vse zaman! Tik pred velikonočno letošnjega leta dobi žena vest, da je padel; temu poročilu kar ni mogla verjeti. In res, njena dvojba o moževi smrti se je popolnoma opravičila. Dne 25. julija t. l. je prejela pismo (dat. 18. XI. 1915), v katerem ji mož naznanja, da je v Rusiji kot ujetnik na neki graščini. — Torej mnogim tudi naprej velja: le še upajte!

Spomenik armadi nameravajo postaviti v Osjeku. Postavi ga namestni bataljon 78. pešpolka. Spomenik je zasnovan v antikni formi. Na ograji v polkrogu izdelan iz marmorja stoji v sredi podstavek, a na njem fant, ki naskakuje, dočim pri njem kleči stavec, ki podpira naskok z ognjem iz puške. V polkrogu bodo izklesani reliefi: v začetku je mlada deklica, ki prosi Boga za zmago našega orožja. Na drugih reliefih bodo upodobljeni različni dogodki s fronte, nadalje zbiranje vojnega materiala, žetve itd. Spomenik bo širok 9, visok pa 7 metrov. Vsi kipi bodo iz delani iz belega marmorja.

— Kadet Matija Marolt padel. Dne 11. julija je umrl v bolnišnici v Dolini v vzhodni Galiciji Matija Marolt, kadet.

Zadela ga je v bojih ob zgornjem Prutu 2. julija sovražna dum-dum-krogla v desno stegno in mu dvakrat zlomila kost. 14 ur po drugi operaciji, amputaciji noge, je izdihnil mlado dušo s tistim činičnim nasmehom na ustih, ki ga je kazal vedno v hudih in veselih dneh. Zadnje njegove besede so bile: »Tako mlad in moram umreti!« — Pokopan je na pokopališču v Dolini. Počivaj mirno v tuji zemlji!

— Kadet Mozetič v ruskem ujetništvu. Včeraj smo dobili s severnega bojišča naslednjo dopisnico: Naznanjam Vam žalostno vest, da je Vaš naročnik in moj najboljši prijatelj kadet Ivan Mozetič pred nekaj tedni na zemlji moje domovine bil težko ranjen ter je ujet prišel Rusom v roke. — Z bratskim pozdravom Ukrajinec.

— Promet z zasebnimi vojnopoštami zaviti ki je pod naznanjenimi pogoji dovoljen tudi na sledeče vojne pošte: 8, 16, 32, 34, 46, 48, 61, 64, 65, 98, 106, 165, 177, 178, 181, 188, 200, 217, 218, 221, 223, 224, 242, 269, 277, 278, 304, 307, 316, 323, 511, 512.

Utopljenec o katerem se je poročalo, da so ga našli 30. jul. na Dolinarjevem jezu v Smedniku, je identičen z vojakom, ki je bil pogrešan 6 tednov. Doma je v Bosni okraj Banjaluka. Najbrž se je nesrečnežu zmedla pamet, da je šel v vodo.

— Junaško smrti je padel 9. julija na italijanskem bojišču 23letni Lovro Šolar, doma iz Žaloš, Podnart, Gorenjsko. Prizadeti rodbini naše sožalje!

Zaplombo premoženja je odredilo primorsko deželno sodišče proti 23 letnemu Srbu Niku Jokič, roj. in prist. v Krtolu okraj Kotor, vojak 37. d. pp., ker je osumljen pobege k sovražniku.

— Iz ruskega ujetništva se je oglašil po 20 mesecih Franc Finžgar iz Zabrznice na Gorenjskem, bratranec g. župnika Finžgarja. Nahaja se v jekaterinoslavski guberniji, dela v nekem rudniku. Zanimivo je, da se tudi dva njegova brata Janez in Alojzij nahajata v ruskem ujetništvu, ki pa večkrat kaj pišeta. — Iz ruskega ujetništva se je oglašil po 18 mesecih Ivan Zidan, doma iz Bizovika pod Ljubljano.

— Iz ruskega ujetništva piše Valentin Kežar; dela v družbi mnogih Slovencev pri nekem grofu. Toliko je, da se živi, zdravi so povečini; tudi zime ni bilo prehude. Ker je že večkrat pisal staršem, ne da bi bil prejel kak odgovor, jim naznanja ter potom svoj naslov: V. K. vojni ujetnik, Hersonka gubernija, Vekonomij, Gavrilovk, A. E. Falz-Fein, Rusija. — Po devetnajstih mesecih se je oglašil iz ruskega ujetništva Tomaž Mokorel iz Mojstrane št. 88.

— Padli junak. Matija Cerar, narednik 27. domobranskega polka, doma iz Spod. Javoršce pri Moravčah, je na čelu stožnje naskočil rusko postojanko; vse je občudovalo njegov pogum, njegovo mogočno postavo v prvih vrstah. Kar ga zadene strel v glavo. Trupla niso mogli rešiti in tudi legitimacijskega listka ni g. vojni kurat prejel.

— Padel je kakor poroča »Grazer Volksblatt« na laškem bojišču vojak mariborskega polka Simon Repnik, lastnik srebrne in bronaste hrabrostne svetinje.

— Zrebanje turških srečk. Glavni dobitki 400.000 frank. je zadela št. 1,928.635; 30.000 frankov je zadela št. 1,465.872; po 10.000 frankov števil. 629.893 in 1,356.640. »Berliner Tageblatt« je zopet uradno ustavljen.

Davek na mačke in sicer 5 mark za vsacoga mačka bo pobirala od 1. jan. 1917 dalje občina Blasevitz na Saškem.

Primorske novice.

Konvikl za srednješolce begunce z fuga na Dunaju (Mariahilfergürtel) sprejema tudi Slovence, vešče nemščine. Pogoji za sprejem so: 1. potrdilo o uboštvo prošilca, izdano od one politične ali policijske oblasti, kjer prošilec biva; 2. učna spričevala. V prvi vrsti se bo oziralo na one dijakke, ki nimajo več staršev ali ki so pobegnili zaradi vojske brez staršev, bodisi gimnazijce, bodisi srednješolci, ki so s starši pobegnili. Oni srednješolci, ki se s starši pobegnili, pridejo v poštev šele tedaj, ako se njih svojci niso preselili na Dunaj. — Prošnje, opremljene s potrdilom ubožnosti in z zadnjimi šolskimi spričevali, se imajo poslati potom politične, oziroma policijske oblasti, ki se nahaja na bivališču prošilcev; na Dunaj, in sicer: Zentralstelle der Fürsorge für Kriegsflüchtlinge, Wien II., Zirkusgasse 5.

Slovenske državne ljudske šole v Trstu nujna državna potreba! Najmanj 1000 slovenskih otrok v Trstu ne uživa ljudskošolskega pouka na podlagi svojega slovenskega materinega jezika edino le zato, ker v obstoječih, po nas Slovenceh samih vzdrževanih šolah ni prostora zanje in so prisiljeni iskati izobrazbe na drugojezičnih šolah. **Dolžnost države bi bila takoj odpreti v Trstu slovenske šole, v katerih bi se ob obali Jadrana vzqajal zdrav in Avstriji zvest patrijotični naraščaj!**

— **Iz Komna:** V starešinstveni seji dne 28. julija t. l. so bili soglasno imenovani častni občanom občine Komen: Njegova Prejasnost knez Konrad Hohenlohe Schillingfürst, c. kr. notranji minister in bivši namestnik v Trstu; ekscelencja armadni poveljnik Svetozar Borojevič pl. Bojna; ekscelencja baron Alfred Friess Skene, c. kr. namestnik v Trstu.

— **Umrli** je dne 1. avgusta v Sodražici g. Martin Krž e, posestnik in trgovec v Trstu, vrl domo in rodoljub, ki je že kot mladenič veliko storil za slovensko stvar v Trstu. Bil je svojčas predsednik raznih društev itd. Pridobil si je s svojo delavnostjo lepo premoženje in se spomnih tudi pri oporoki svojega nad vse ljubljene naroda. N. v m. p.!

Abiturijentke goriškega učiteljišča, ki so napravile zrelostni izpit v Ljubljani, se tem potom najtopleje zahvaljuje vsej cenjeni komisiji in posebno še g. Bežeku, ravnatelju goriškega moškega učiteljišča. Poslednjemu gospodu gre posebna hvala, ker si je toliko prizadeval, da niso gori omenjene abiturijentke izgubile svojih študijskih let, marveč jim je pripomogel celo do mature.

Opomin vojakom. Mnogo vojakov, kateri se nahajajo na Dunaju na dopustu radi boleznih ali pa iz drugih vzrokov, se obrača na odbor za begunce s prošnjami za denarno podporo ali za obleko. Da se jim prihranijo nepotrebne poti in da se ognemo nesporazumljenju, objavljamo, da vojaki v aktivni službi ne morejo biti podpirani iz zalog za begunce. Pač pa je izjavil vojnooskrbovalni urad c. in kr. vojnega ministarstva, da je pripravljen podpirati superarbitrane, invalidne in druge potrebne vojake. Oddelek, ki se s tem peča, se nahaja na Dunaju, IX. okraj, Berggasse 16. Na to objavo opozarja posredovalnica za goriške begunce v Ljubljani, Dunajska cesta 38.

Iz goriške okolice. Zagrebške »Novine« poročajo: Pročelje cerkve v Standedžu je zadelo 15 granat. Kip sv. Andreja je doslej še nedotaknjen. Okoli cerkve je nanovo izkopanih veliko jam. Tu so bili neki dan ubiti trije vojaki. — Cerkev v Sovodnjah je porušena. Na svojih mestih so le še kipi Srca Jezusovega, Marije in sv. Antona. — Do Rupe se more jezdit na konju, naprej pa ne, ker tega ne pusti Lah. Tam kjer se Vipava steka v Sočo je vse razrito od granat. Od tu se lepo vidi kako se vleče naša in italijanska bojna črta. Svet je obdelan, celo v sprednjih jarkih so vojaki zasadili zelje, repo in drugo zelenjavo. — Podgoral Tu je zemlja od granat že tisočkrat prekopana. Zemlja nima več obliča zemlje. O vinogradih ni nobenega sledu. Vidi se pa le kaj novega. N. pr. napisano algebro 8 x 8 = 64, 9 x 9 = 81 itd., katero poučuje Uzelac. Neverjetno! Dalmatincu je bilo usojeno, da šele v bojni črti začne hoditi v ljudsko šolo. V zakopih jih pa uče Poljaki brati in pisati.

Mlada goriška žrtiv. 18letno knjigovodkinjo iz Gorice Carmen Vodopich, ki jo je bil v Gorici zadel šrapnel ter so ji morali odrezati nogo, so sedaj na Dunaju tretji operirali, da ji bodo mogli dati umetno nogo.

Iz ruskega ujetništva se je oglasil Ivan Brezovec od Sv. Jakoba v Trstu. **Razveljavljene najvišje gostilniške cene v Trstu.** Tržaška obrtna oblast je razveljavila najvišje cene za jedi, ki jih je bila sklenila tržaška gostilničarska zadruga. Te cene so bile zares oderuške: 15 dkg telečje pečenke 2 K 40 vin., 15 dkg pljučne pečenke 2 K 80 vin., 11 dkg »ragout« 2 K, 11 dkg guljaža 2 K itd.

Od 1. avgusta je v kolodvorski gostilni v Pulju kuhinjski obrat za civilne in vojaške osebe do nadaljnjega sklepa ustavljen.

S tržaških ulic. 1. t. m. ponoči so našli na Velikem trgu v Trstu ležati na tleh možkega, ki je imel dve rani, prizadeti z nožem. Odnegli so ga v bolnišnico, kjer ga je napadla besnost. Kdo ga je ranil, noče povedati.

Težke posledice pijanosti. 55letni Mihael Kovač v Trstu je v soboto ponoči prišel vinjen domov v svoje stanovanje v drugem nadstropju. Pri tem je zašel na hodnik, ki drži na dvorišče in nima ograje. Nesrečnež je izgubil tla in padel na dvorišče, kjer je obležal s polomljenimi kostmi. Smrtno poškodovanega so prenesli v bolnišnico.

Radi obrekovanja. Marijo T. v Trstu, lepo 17letno dekle, so bile obrekle zlobne sosedo nedovoljenega znanja z nekim oženjenim možkim. Dekle si je gnalo stvar tako k srcu, da je hotelo umreti. Spila je večjo steklenico lizola in bila v težki smrtni nevarnosti, vendar je bila zdravniška pomoč še pravočasno na mestu in je dekle sedaj že izven nevarnosti.

— **V rusko ujetništvo je prišel** Karol Martelanc, praporščak v nekem domobranskem pešpolku.

Ljubljanske novice.

Ij Odlikovani zdravniki. Zlat zaslužni križec s krono na traku hrabrostne svetinje so dobili črnovojniški višji zdravniki: dr. Vladimir Rudež, dr. Alojzij Kraigher in dr. Ernest Dereani, vsi trije pri rez. bolnici št. 4 v Ljubljani in dr. Andrej Jenko, pri društveni bolnici »Leoninca« v Ljubljani.

Ij Počitniški dnevni zavetišči v Ljubljani in v Spodnji Šiški. Opozarjamo na razglas c. kr. mestnega šolskega sveta o ustanovitvi in otvoritvi počitniških dnevnih zavetišč. Ti počitniški dnevni zavetišči z več skupinami sta namenjeni šoloobveznim otrokom ljubljanskih deških in dekliških ljudskih šol in šišenske deške in dekliške ljudske šole, in sicer v prvi vrsti onim, ki imajo svoje očete v vojski in kojih matere morajo za zaslužkom, da prežive družino, in vsled tega ne morejo zadostno skrbeti za vzgojo svojih otrok. V teh zavetiščih bodo otroci — razen nedelj in praznikov — vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. ure zvečer pod nadzorstvom in varstvom učiteljstva zaposleni z raznimi zabavami in drugim koristnim baviлом. Tu bodo dobili tudi dopoldansko in popoldansko južino in opoldansko kosilo, deloma proti mali odškodnini, p potrebi pa tudi brezplačno. Dečki in deklice ljubljanskih ljudskih šol naj se vpišejo na II. mestni deški ljudski šoli na Cozovi cesti, šišenskih šol pa v občinski hiši v Spodnji Šiški. Priglasence bo v zavetišča sprejemal c. kr. mestni šolski svet. Deklice ljubljanskih dekliških šol se bodo pridilele že obstoječemu počitniškemu dnevnomu zavetišču v Lichtenturnovem zavodu. Deklice spodnješišenske šole pa se bodo zbirale v posebni skupini v Spodnji Šiški.

Ij Umrli so v Ljubljani: Josip Martinšek, sin železniškega uslužbenca, 5 mesecev. — Ivana Fleischman, zasebnica, 81 let. — Barbara Munda, zasebnica, 83 let. — Marija Zupančič, delavka tobačne tovarne, 53 let. — Martin Podpečan, mestni delavec, 69 let.

Ij Krušne in sladkorne karte. Krušne karte za 68. in 69. teden, to je za čas od 6. do všteteja 19. avgusta 1916, in za sladkorne karte za VI. sladkorni mesec, to je za dobo od 6. avgusta do všteteja 2. septembra 1916, se bodo pri vseh desetih komisijah oddajale v petek, dne 4. avgusta od osmih zjutraj do ene popoldne.

Ij Patriotična zbirka kuhinjskih možnarjev. One stranke, ki so lani vojni upravi prepustile svoje kuhinjske možnarje iz medenine v namenu, da jih svoj čas zamenjajo z železnimi, so bile v preteklem tednu povabljeni na mestni magistrat, da jih sedaj, ko so železni dospeli, izmenjajo z železnimi oziroma da dobe nadomestilo zanje. Odzvale pa so se v zelo pičlem številu. Mestni magistrat jih zategadelj vnovič pozivlje, naj nemudoma pošljejo po železne možnarje na magistrat, kjer jih lahko dobe izmenjane vsako dopoldne.

Ij Poizvedovalne pole o stanju brezposelnosti v Ljubljani s podatki za mesec julij je zanesljivo vposlati do dne 3. t. m. mestnemu magistratu (mestna posredovalnica za delo in stanovanje). Obrati kateri nimajo poizvedovalnih pol, jih dobe brezplačno pri mestnem magistratu.

Ij Našla se je manjša vsota denarja. Dobi se v Črni vasi št. 34.

Gospodarstvo.

— **Žito se mora ponuditi v nakup komisarju** vojnorožnega zavoda. V nasprotju z lani, ko so smeli poljedelci v mesecih od julija do oktobra preko domače potrebe pridelano žito prosto prodajati in se jim je za to predčasno odprodajo priznala nagrada v obliki dodatka k ceni, se z novo cesarsko naredbo z dne 11. junija 1916, drž. zak. št. 176; odreja dolžnost oddaje — splošno in brez izjeme — že z dnem, ko se žetev pospravi. Letos se prične torej dolžnost oddaje žita, pridelanega preko domače potrebe, z dnem, ko se spravi letina pod streho. Na ta razloček se naše ljudstvo še posebno opozarja, da ne zabrede v neprilike s postavo. Tudi bodo žitne cene v kasnejših mesecih znatno padle. Po novi cesarski naredbi so poljedelci dolžni ne le imeti na razpolago za vojni žitno-prometni urad ono žito, kar so ga pridelali preko svoje potrebe za dom, temveč ga morajo sami od sebe ponuditi v nakup komisarju navedenega zavoda, ne da bi čakali na kak poseben poziv v to. Deželna vlada je odredila, da se imajo te ponudbe naznaniti tekom 14 dni po končani mlaičvi, in sicer komisarju ljubljanske podružnice navedenega zavoda. Vpelje se strogo nadzorovanje in vsaka opustitev ali zamuditev ponudbe bo strogo kaznovana.

— **Prisilne ponudbe za surov organdin** je odredilo c. kr. trgovinsko ministrstvo z razpisom z dne 22. julija 1916, št. 15.276. Prisilne ponudbe veljajo za surov organdin, ki ni maščobe očiščen in ne apretiran, 80—95 cm širok. Prisilne ponudbe veljajo za vsako množino. Te ponudbe je vložiti do 7. avgusta 1916 na naslov »Baumwollzentrale, Beschaffungsabteilung, Dunaj I, Maria Theresienstr. 32—34, za ves organdin, kar ga ima kdo v posesti v širini 80 do 95 cm. Natančnejša pojasnila dobe kranjski interesentje v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Zena, stara 30 let, vajena vseh hišnih del, išče mesta

Hišnice

v mestu. Nastopi takoj ali pozneje. Naslov pove uprava lista pod »Hišnica 1811«.

+

V neizmerni dolesti naznanjamo v imenu vseh sorodnikov pretresujočo vest, da je naš srčno ljubljeni, nepozabni sin in brat

Joško Wissiak
enoletni prostovoljec, poddesotnik

padel dne 19. julija ob 4. uri popoldne na Rusko-Poljskem, zadet od sovražne krogle v glavo, v cvetoči mladosti 19 let.

Ni se mu izpolnila želja, videti še enkrat svoje na domači zemlji. Sv. maša zadušnica za nepozabnega se bodo darovala v soboto dne 5. avgusta ob 7. uri zjutraj v cerkvi sv. Petra. Blag mu spomin!

LJUBLJANA, dne 3. avgusta 1916.

Globoko žaljočji: Alojzij in Amalija Wissiak, starši. — Vladko, brat. — Lojzka, Pavla, sestri.

VILA

z vrtnom se proda: Večna pot št. 1.
(Pod Rožnikom.) 1814

+

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naša nedvise ljubljena, srčno dobra mamica

Marija Koman

danes, dne 3. avgusta ob 1/4 11. uro dopoldne po dolgi, mukepolni bolezni, v 79. letu starosti, vdana v voljo božjo in večkrat previdena s svetimi zakramenti izdihnila svojo blago dušo.

Pogreb se vrši dne 5. avgusta ob 8. uri zjutraj iz hiše žalosti Vižmarje 33 na domače pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v tukajšnji župni cerkvi.

VIŽMARJE nad Ljubljano, dne 3. avgusta 1916.

Franc Koman, soprog.
Franc, Jožef, Valentin, Feliks, Albin, sinovi. Ivanka, Manica, hčeri.

Brez posebnega obvestila.

Hiša naprodaj

Enonadstropna zidana hiša z dvoje stanovanji in 2 podstrešnima sobama z velikim zelenjadnim vrtnom v nekem trgu na Spod. Štajerskem blizu železnice (5 min.) se ceno proda. V hiši se lahko otvori tudi pekarija. — Vprašanja na: Lujzjo Payer, Celje Štajersko.

Županstvo Jesenice sprejme takoj osebo, veščo slovenskega in nemškega jezika za **občinskega redarja**

z mesečno plačo 100 K. Za enkrat dobi takoj tudi redarsko obleko.

Dobra gostilna

z velikim hlevom, pasajirskimi sobami v mestu na Gorenjskem se odda na račun ali v najem. Ponudbe na upravo Slovenca pod št. 1758.

Ob pomanjkanju mleka!

Sladni čaj znamka SLADIN je najbolj zdrava in najcenejša hrana za dojenčke.

S Sladinom se lahko odpomore pomanjkanju mleka in sladkorja, kajti prihrani se pri njem dve tretjini mleka in eno tretjino sladkorja. Izmed mnogih priznanj naj navedemo sumo ono gospe Eme pl. Trnkoczy, soproge lekarnarja v Gradcu: Ljubi svaki! Naznaniti Ti želim, da se prehranja Elzin malček s Sladinom (sladni čaj) in se krasno razvija, torej se more Sladin najtopleje priporočati.

Dobi se pri lekarju Trnkoczyju v Ljubljani poleg rotovža. Glavne zaloge: Na Dunaju v lekarnah Trnkoczy: Schönbrunnerstrasse 109, Josefstädterstr. 25., Radeckplatz 4. — V Gradcu: Sackstrasse 4.

Zopet sem tu

in pošiljam, dokler je kaj zaloge, 1 zavoj cefirja, kanafasa, satena, batista, blaga za dame itd. 20 m za K 44— ali 40 m za 86 K poštine prosto. Dolgost in vrsto blaga lahko vsak sam navede.

Razpošilja stara in slovita tvrdka **Jaroslav Marek**, tkalnica in razpošiljalnica v Bistri pri Novem mestu ob Metavi Češko. 1775

Pozneje blaga ne bo dobili.

Vsled odhoda k vojakom **se takoj proda**

zaloga **modnega blaga** ali pa tudi cela **modna trgovina**

Vprašanja na upravništvo »Slovenca« pod šifro »20.000«.

500 K 1431

Vam plačam, ako Vaših kurjih očes, bradavic in trde kože, tekem 3 dni s korenino, brez bolečin ne odpravi. Cena lončku z jamstvenim pismom K 1-50, 3 lončki K 4—, 6 lončkov K 5-50, 6 lončkov K 5-50. Stotine zahvalnic in prišalic. Potenje nog in rok odpravi Ita-prašek. Cena K 1-50, 3 škatljo K 3-50. Kemyu Kaschau (Kassa) L, poštini predal 12/844 Ogrsko.

Zalostnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pre-
tužno vest, da je naš ljubljani soprog, oče in stari oče, gospod

Jakob Bartol

posestnik na Hribu št. 20.

2. avgusta po kratki in težki bolezni, previden z vsemi sv. zakramenti za umira-
joče, v 58. letu svoje starosti v deželni bolnici v Ljubljani umrl.

Vdani v božjo voljo ob tej nenadni izgubi, priporočamo predragega pokojnika
v pobožno molitev in blag spomin.

Truplo rajnikovo se prepeče iz Ljubljane v Loški potok, kjer se na Tabru
položi v petek 4. avgusta ob 10. uri dopoldne k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v župni cerkvi v Loškem potoku.

Loški potok, 3. avgusta 1916.

Marija Bartol
soproga

Jožef in Franc Bartol
sinova

An'onija Benčina roj. Bartol
hči

Suhe gobe, vinski kamen, med,
vosek, kumno in janež ter sploh vse
deželne pridelke kupi veletrgovina

Anton Kolenc, Celje.

Isto tako tudi vsako množino razno-
vrstnih preznih sodov in vreč.

Išče se

malo stanovanje

dve sobi in kuhinja, ali samo dve sobi,
eventuelno meblovani za takoj ali pa
do septembra t.l. Ponudbe na upravo
Slovenca pod št. 1759.

Amalija Krže roj. Lovšin naznanja vsem sorodnikom, prijateljem
in znancem prežalostno vest o smrti iskreno ljubljene soproga, ozi-
roma brata in strica, gospoda

Martina Krže

posestnica in trgovca v Trstu

kateri je danes, v torek dne 1. avgusta 1916, ob 11. uri zvečer v 58. letu
svoje starosti po mukopolnem trpljenju, previden s svetimi zakramenti
za umirajoče, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega rajnega se prenese v petek dne 4. avgusta
ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na župno pokopališče.

Sv. maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi.
Nepozabnega rajnega priporočamo v prijazen spomin in po-
božno molitev.

V Sodražici, dne 1. avgusta 1916.

Žalnoči ostali.

Hranilnica in posojilnica v Loškem po-
toku na Tabru naznanja, da je njen dolgoletni
načelnik, gospod

Jakob Bartol

posestnik na Hribu št. 20.

dne 2. avgusta 1916, previden s sv. zakramenti za umira-
joče, v deželni bolnici v Ljubljani umrl.

Dušo blagega pokojnika priporočamo v molitev in
blag spomin.

Načelstvo.

Jakob Munda, c. kr. deželnosodni svetnik v. pok.
naznanja v svojem ter v inenu rodbin dr. Vladimir
Žitek in dr. Fran Vidovič ter vseh ostalih sorodnikov
prežalostno vest, da se je Bogu Vsegamogočnemu do-
padlo poklicati njih iskrenoljubljeno sestro, oziroma
svakinjo in teto, gospodično

Beti Munda

zasebnico v Ljubljani

po dolgi, mučni bolezni, večkrat prevideno s sv. zakramenti
za umirajoče, dne 2. t. m. v boljše življenje.

Pogreb predrage pokojnice se bo vršil v petek dne 4. av-
gusta t. l. ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti Gradišče št. 16 na
pokopališče k sv. Križu, kjer se polože zemski ostanki v ro-
dbinsko rakev k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v več cerkvah.
Nepozabno pokojnico priporočamo v pobožno molitev in
blag spomin.

V Ljubljani, dne 3. avgusta 1916.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Županstvo občine Loški potok naznanja
v imenu občinskega odbora, da je njegov dolgo-
letni odbornik, občinski svetovalec, gospod

Jakob Bartol

posestnik na Hribu št. 20.

dne 2. avgusta 1916, previden s sv. zakramenti za umira-
joče, v deželni bolnici v Ljubljani umrl.

Dušo blagega pokojnika priporočamo v molitev in
blag spomin.

Županstvo občine Loški potok.

Kmetijsko društvo v Loškem potoku
naznanja vsem prijateljem in znancem, da je
njegov dolgoletni odbornik in načelnik, gospod

Jakob Bartol

posestnik na Hribu št. 20.

dne 2. avgusta 1916, previden s sv. zakramenti za umira-
joče, v deželni bolnici v Ljubljani umrl.

Priporočamo ga vsem prijateljem in znancem v mo-
litev in blag spomin.

Načelstvo.

THE VERA American Shoe

za gospode in dame
iz Amerike.

Moderno
priležno
lično
ceno
trpežno

Edina prodaja:

čevljarica

F. Szantner

Ljubljana

Selenburgova ulica 4

Made by
Rice & Hutchins
Boston, Mass. U.S.A.

